

gjældt, blot een Gang virkelig har havt Anvendelse og Brug for denne Uddannelse. Det kan nok siges, at der bør kræves et vist Kjenndskab til Maskineri, men ingenlunde i det Omfang, som kræves her. Kunde man derfor ændre Lovforlaget saaledes, at dette Fag kun krævedes for Dampskibsførere eller Befalingsmænd paa Dampskibe, vilde jeg anse det for heldigt. Det er sikkert ogsaa en Overvurdering af dette Fag, at man har ansat en særlig Examinator i det. Det har sikkert ikke den Betydning overfor andre vigtigere Fag, at man bør bringe saa store Offre i den Henseende. Jeg vil derfor tro, at dette Fag ikke burde henses under første men under anden Afdeling. Derimod er der et andet Fag, som sikkert har Betydning for enhver Sømand, og som man derfor maa anse for at være af Vigtighed som et mere alment Dannelsesmiddel for Sømanden. Det er nemlig Veirlære og Havets Beskrivelse. Naar jeg nu siger Havets Beskrivelse, da hedder det i Lovforlaget Havets Geografi, men det kan ikke negtes, at Geografi er Jordbeskrivelse, og at Havets Jordbeskrivelse vil være en temmelig uheldig Betegnelse. Jeg vil derfor foretrække at sige Havets Beskrivelse. Det Fag, jeg først nævnte, Veirlære, har sikkert en overordentlig almen Betydning for Sømanden. Meteorologien er i de senere Aar skredet frem under en saa betydelig Udvikling, at det for enhver Sømand, vil jeg kunne sige, har en særlig Betydning og vil være overordentlig heldigt at faae special Undervisning i dette Fag. Jeg vil nu ikke tro, at man kan gaa saa vidt i Kunsten som i gamle Dage, da man troede, at man kunde vende Vinden. Det kan man vel ikke, men det er sikkert, at enhver Sømand bør have Kjenndskab og, jeg vil sige, temmelig nøie Kjenndskab til Læren om Veirforholdene. — Den anden Afdeling af Styrmandsøxamen er jo ifølge Lovforlaget ligesom hidtil fri, og der vil da sikkert fremtræde det Uheldige, at man vil se det gjentaget her, som er det Almindelige, at man har Ulyst til, hvad der i det Hele ikke fordres. Naar nu den første Afdeling udvides betydelig, vil sikkert Følgen blive den, at faagødtom Ingen vil underkaste sig anden Afdeling. Det tror jeg vil være en Feil. Man kan nu sige, at, hvad der kræves under første Afdeling, er tidsvarende for Styrmænd; men hvorvidt det er tidsvarende og tilstrækkeligt for Skibsførere og navnlig for Førere af større Skibe paa længere Reiser, er jeg i Tvivl om. Jeg skal vel vogte mig for at stille større Fordringer end nødvendigt, men jeg tror dog, at England der er gaaet den rette Vej ved at have en særlig Examen for Skibsførere. Jeg vil derfor hense, om det vil kunne gaa an at foretage en Ændring i Lov om Søneringen af 19de Februar 1861 særlig overfor Førere af større Skibe paa længere Reiser, og jeg vil ogsaa hense, om det vil være heldigt, at Staten under-

støtter de Uformuende, der ønske at underkaste sig anden Afdeling af Styrmandsøxamen. Der er i § 7, hvor Examen afholdes omhandles, udsaldet det lille Ord „offentlig“. Hidtil holdes Examen jo offentlig; jeg veed nu ikke, hvorvidt det er Ministerens Mening, at Examen for Fremtiden ikke skal afholdes offentlig; der ansøres ikke Noget som helst i Anmærkningerne derom. Jeg er derfor i Uvidenhed om, hvorvidt det er Ministerens Mening, men jeg anser det ikke alene for ønskeligt, men for temmelig nødvendigt for Skolerens eget Vedkommende, at Examen afholdes offentlig.

Berntsen: Jeg er hvenken af det ærede Medlem, som nu satte sig, eller af Ministeren ved de Bemærkninger, hvormed han har ledt faget nærværende Lovforslag, eller de Bemærkninger, hvormed han fremsatte Lovforlaget her i Thinget, bleven overbevist om, at der er nogen synderlig Trang til at faae gennemført de Forandringer i det Bestaaende, som nærværende Lovforslag tilstræber. Det er jo nemlig ikke mere end 10 Aar, siden Lovgivningen beskæftigede sig med dette Forhold, nemlig da Loven af 6te Marts 1869 vedtoges. Jeg ser ikke rettere, end at de fleste Forandringer i Bestemmelserne, som ønskes gennemførte ved nærværende Lovforslag, ere gamle Beskjendte fra den Tid, som den ærede Minister har taget op paany, men som dengang fandt deres Afgjørelse og bleve udstemte her i Folkethinget, i alt Fald gjælder det for flere Bestemmelers Vedkommende. Som ærede Medlemmer ville se, gaar nærværende Lovforslag jo ud paa at skærpe Fordringerne saa vel med Hensyn til det Theoretiske som med Hensyn til det Praktiske for dem, der ønske at tage Styrmandsøxamen. Hvad angaar de Fordringer, som i theoretisk Henseende ønskes gennemførte ved nærværende Lovforslag, da nærer jeg mange Betænklichkeiten ved at skærpe det nu Bestaaende. Jeg ser nemlig ikke rettere, end at de, der ønske Styrmandsøxamen, søge derigjennem kun Udgang til almindelig borgerlig Næring, og nu har ganske vist Søneringsloven af 19de Februar 1861 fordret, at den, der udenfor de nærmeste Farvande vil fare som første eller eneste Styrmænd eller som Skibsførere, maa have bestaaet en Examen. Dette er ifølge Forholdenes Natur nødvendigt, men det kan dog ikke negtes, at det stemmer ikke ganske overens med de almindelige Begreber for at drive borgerlig Næring, og jeg ønsker derfor ikke, at der skal stilles større Fordringer i theoretisk Henseende end høist nødvendigt; thi efter min Formening vil det kun føre til, at det vil vanskeliggjøres for ikke at sige umuliggjøres Sømand, særlig af Almuen, at kunne faae denne Examen. Derfor har jeg Meget mod de allerfleste Bestemmelser i Lovforslagets § 2, og jeg anser dem ikke for at være nødvendige. Jeg tror,